

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลของการจัดกิจกรรมตามแนวคิด High/Scope ที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัย ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูล

ในการนำเสนอและแปลความหมายการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกับผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ดังนี้

N	แทน	จำนวนเด็กปฐมวัยในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบทดสอบ
\bar{D}	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลต่างของคะแนน
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
S_D	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างของคะแนน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการแจกแจงแบบที (t-distribution)
***	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิด High/Scope
2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมแบบปกติ
3. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิด High/Scope กับการจัดกิจกรรมแบบปกติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยก่อน และ หลังได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิด High/Scope

ผู้วิจัยได้นำคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยมาวิเคราะห์หาค่าตามวิธีการทางสถิติ เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยก่อน และหลังได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิด High/Scope โดยใช้การทดสอบที (t-test) แบบไม่เป็นอิสระออกจากกัน (Dependent Samples) ปรากฏผลดังตาราง 5

ตาราง 5 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิด High/Scope

ช่วงเวลาในการทดสอบ	N	\bar{X}	s	t
ก่อนการจัดกิจกรรมตามแนวคิด High/Scope	30	16.17	5.63	
หลังการจัดกิจกรรมตามแนวคิด High/Scope	30	32.13	7.45	12.95***

***p < .001

จากตาราง 5 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยก่อนได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิด High/Scope เท่ากับ 16.17 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่า 5.63 และหลังได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิด High/Scope มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 32.13 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่า 7.45 และค่า t เท่ากับ 12.95 แสดงว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิด High/Scope มีความสามารถในการแก้ปัญหาสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยก่อน และ หลังได้รับการจัดกิจกรรมแบบปกติ

ผู้วิจัยได้นำคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยมาวิเคราะห์หาค่าตามวิธีการทางสถิติ เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมแบบปกติ โดยใช้การทดสอบที (t-test) แบบไม่เป็นอิสระออกจากกัน (Dependent Samples) ปรากฏผลดังตาราง 6

ตาราง 6 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมแบบปกติ

ช่วงเวลาในการทดสอบ	N	\bar{X}	s	t
ก่อนการจัดกิจกรรมแบบปกติ	30	16.37	6.15	
หลังการจัดกิจกรรมแบบปกติ	30	23.37	6.53	6.98***

***p < .001

จากตาราง 6 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัย ก่อนได้รับการจัดกิจกรรมแบบปกติ เท่ากับ 16.37 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่า 6.15 และ หลังได้รับการจัดกิจกรรมแบบปกติการมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.37 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่า 6.53 และค่า t เท่ากับ 6.98 แสดงว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมแบบปกติ หลังได้รับการจัดกิจกรรมมีความสามารถในการแก้ปัญหาสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2

3. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิด High/Scope กับการจัดกิจกรรมแบบปกติ

ผู้วิจัยได้นำคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยมาวิเคราะห์หาค่าตามวิธีการทางสถิติ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิด High/Scope กับการจัดกิจกรรมแบบปกติ โดยใช้การทดสอบที (t-test) แบบอิสระออกจากกัน (Independent Samples) ปรากฏผลดังตาราง 7

ตาราง 7 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิด High/Scope และการจัดกิจกรรมแบบปกติ

ช่วงเวลาในการทดสอบ	N	\bar{D}	S_D	t
หลังการจัดกิจกรรมตามแนวคิด High/Scope	30	32.13	7.45	
หลังการจัดกิจกรรมแบบปกติ	30	23.37	6.53	4.84***

***p < .001

จากตาราง 7 พบว่า ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิด High/Scope เท่ากับ 32.13 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิด High/Scope มีค่าเท่ากับ 7.45 และค่าเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดกิจกรรมแบบปกติมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.37 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 6.53 และค่า t เท่ากับ 4.84 แสดงว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวคิด High/Scope มีความสามารถในการแก้ปัญหาแตกต่างจากเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .001 นั่นคือ เด็กปฐมวัยหลังจากจัดกิจกรรมตามแนวคิด High/Scope มีความสามารถในการแก้ปัญหาสูงกว่าการจัดกิจกรรมแบบปกติซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3